

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716210192
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3716210192.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcov: 1/ A. a 2/ Z., proti žalovaným 1/ S., 2/ V., 3/ W., 4/ T., 5/ Z. a 6/ Q., ochranu vlastníckeho práva, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4. februára 2020, č.k. 7C/207/2016-212, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12. marca 2020, č.k. 7C/207/2016-218, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - vyhovujúcej časti (v poradí I. výrok) v znení opravného uznesenia a vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ (v poradí III. výrok) **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovia 1/ a 2/ **m a j ú n á r o k** voči žalovanej 1/ na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie v poradí prvým výrokom rozhodol tak, že žalovaní v 1/ S. C., 2/ V. R. a 4/ T. Q. sú povinní odstrániť na vlastné náklady z parcely žalobcov č. KN C XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 266 m², zapísanej na LV č. XXXXX k. ú. W. časť drevenej šopy, zasahujúcej do tejto nehnuteľnosti v rozsahu vyznačenom znalkyňou J. M. R. na znaleckom nákrese, ktorý je súčasťou spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7C/207/2016, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie v časti proti žalovaným v 3/ W. R., 5/ Z. W. a 6/ Q. S. druhým výrokom zastavil titulom späťvzatia žaloby. Tretím výrokom priznal žalobcom voči žalovanej 1/ nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%. Žalovaným v 3/, 5/ a 6/ rade súd nárok na náhradu trov konania v poradí štvrtým výrokom nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa žalobou, doručanou súdu dňa 25.11.2016 domáhali, aby súd žalovanú v 1/ S. C. zaviazal k povinnosti odstrániť na vlastné náklady z parcely č. KN C XXX zapísanej na LV č. XXXXX k. ú. W. časť drevenej šopy v lehote do 3 dni od právoplatnosti rozsudku tvrdiac, že na LV č. XXXXX k.ú. W. sú zapísaní v spoluvlastníckom podiele 1/1 ako bezpodieloví spoluvlastníci parc. č. KN C XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 266 m², pričom žalovaná 1/ je na LV č. XXXX k. ú. W. zapísaná ako podielová spoluvlastníčka susednej nehnuteľnosti parc. č. KN C XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 297 m² v spoluvlastníckom podiele 7/12 spolu s ďalšími podielovými spoluvlastníkmi V. R., rod. X., ktorej spoluvlastnícky podiel predstavuje podiel 3/12 a T. Q., ktorého spoluvlastnícky podiel predstavuje 2/12 (žalovaní 2/ a 4/). Zatiaľ čo žalovaní 2/ a 4/ ich právo uznávajú a sú ochotní predmet zásahu odstrániť, žalovaná 1/ to odmieta. Poukázali na skutočnosť, že medzi nimi a žalovanou 1/ S. C. od roku 2011 prebiehalo na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7C/83/2011 konanie, v ktorom sa domáhali vypratania časti ich nehnuteľnosti parc. č. KN C XXX, pričom rozsudkom zo dňa 24.2.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne

zo dňa 24.5.2016 č.k. 7Co/544/2015-182 súd zaviazal žalovanú v 1/ k povinnosti odstrániť na vlastné náklady z parc. č. KN C XXX oplotenie v časti susediacej s parc. č. KN C XXX, a to v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V zmysle uvedených rozhodnutí táto síce oplotenie medzi susednými pozemkami č. KN C XXX a č. KN C XXX, pozostávajúce z betónových pätiiek, kovových stĺpikov a kovového pletiva odstránila, avšak na hranici týchto pozemkov má postavenú aj drevenú šopu, ktorá časťou zasahuje do parcely žalobcov č. KN C XXX, z dôvodu čoho žalobcovia si nemôžu na hranici oboch pozemkov vybudovať oplotenie. Žalobcovia žalovanú 1/ najskôr ústne vyzvali k odstráneniu uvedenej šopy, na čo reagovala odmietavo a šopu v primeranej lehote neodstránila, a to ani na základe predžalobnej výzvy, ktorá jej bola odoslaná zo strany právnej zástupkyne žalobcov. Obrátili sa aj na Obecný úrad W., aby tento ako stavebný orgán obce vec posúdil a žalovanú 1/vyzval na odstránenie časti šopy zasahujúcej do parcely žalobcov č. KN C XXX. Stavebná komisia Obecného úradu v W. na mieste samom vec posúdila, uznala oprávnené nároky žalobcov a listom zo dňa 25.10.2016 žalovanú vyzvala na odstránenie časti svojej šopy z parcely žalobcov č. KN C XXX. Keďže žalovaná k uvedenému kroku v lehote do 12.11.2016, ktorá jej bola daná Obecným úradom v W., nepristúpila, boli žalobcovia nútení domáhať sa svojho práva podaním žaloby na súde. Žalovaná 1/ s podanou žalobou nesúhlasila a ako nedôvodnú ju žiadala zamietnuť. Dôvodila, že predmetná šopa bola pred viac ako 30 rokmi postavená jej otcom Q. X., ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX a v dedičskom konaní vednom na bývalom Štátnom notárstve W. A. pod sp. zn. D/XX/XX bol prejednávaný jeho nehnuteľný majetok, vrátane drevenej šopy, ktorá bola jej otcom v minulosti postavená so súhlasom právnych predchodcov žalobcov ako vlastníkov parcely č. KN C XXX aj na časti tejto nehnuteľnosti, z ktorého dôvodu už v minulosti právni predchodcovia žalovanej 1/ nadobudli vlastnícke právo k časti parcely č. KN C XXX titulom vydržania a ona pri užívaní spornej šopy iba pokračuje v právnom stave a cíti sa byť vlastníčkou časti parcely č. KN C XXX, ktorá je zastavaná predmetnou šopou. Na pojednávaní dňa 28.2.2017 žalovaná 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu spochybnila tvrdenie žalobcov o tom, že by šopa, ktorú užíva, zasahovala do ich nehnuteľnosti (parc. č. KN C XXX) a v tomto smere navrhla vykonať dokazovanie vykonaním obhliadky na mieste samom za účasti znalca z odboru geodézia a zememeračstvo. Žalovaná tiež spochybnila tvrdenie žalobcov, že by bola výlučnou vlastníčkou uvedenej šopy, poukázala pritom na to, že v dedičskom konaní po svojej matke, nebohej P. X., zomrelej dňa XX.XX.XXXX, zdedila v uvedenej drevenej šope len spoluvlastnícky podiel 2/3. Na pojednávaní dňa 6.12.2017 žalovaná 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu z uvedeného dôvodu poukázala na to, že žalobcovia sa v predmetnom konaní podanou žalobou mali domáhať uloženia povinnosti odstrániť spornú šopu nielen voči nej, ale aj ostatným podielovým spoluvlastníkom, keďže takéto rozhodnutie súdu sa bude dotýkať aj ich práv. Navyiac poukázala na to, že z výsledkov znaleckého dokazovania vyplýva, že šopa, ktorej je podielovou spoluvlastníčkou, zasahuje do parcely žalobcov č. KN C XXX len v minimálnom rozsahu, cca 0,5 m² a preto žalobu považuje za šikanóznú a za zneužitie práva z ich strany.

3. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom zo dňa 06.12.2019 pod č.k. 7C/207/2016-96 žalobu zamietol, ktoré rozhodnutie bolo na odvoláciu intervenciu žalobcov Krajským súdom v Trenčíne uznesením zo dňa 19.10.2018 pod č.k. 27Co/24/2018-108 zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové dokazovanie. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v intenciách daných odvolacím súdom, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil a vo svetle ust. § 126 ods. 1, § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 Obč. zákonníka dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Mal za preukázané, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi parcely č. KN C XXX, zapísanej na LV č. XXXX k.ú. W.. Žalovaná 1/ spolu so žalovanou 2/ V. R., rod. X. a žalovaným 4/ T. Q. sú podielovými spoluvlastníkmi parcely č. KN C XXX, zapísanej na LV č. XXXX k. ú. W., ktorá hraničí s parcelou žalobcov č. KN C XXX, a to žalovaná 1/ v spoluvlastníckom podiele 7/12, žalovaná 2/ V. R. v spoluvlastníckom podiele 3/12 a žalovaný 4/ T. Q. v spoluvlastníckom podiele 2/12 s tým, že parc. č. KN C XXX ako aj rodinný dom na nej postavený súp. č. XXXX, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve žalovaných v rovnakých spoluvlastníckych podielov, užíva výlučne žalovaná v 1/ S. C., ktorá zároveň ostatným podielovým spoluvlastníkom v užívaní týchto nehnuteľností bráni. Okrem rodinného domu súp. č. XXXX je na parc. č. KN C XXX postavená tiež drevená šopa, ktorá z časti zasahuje do parcely žalobcov č. KN C XXX, a to v rozsahu, ako je to vyznačené na znaleckom nákrese znalkyne z odboru geodézia - zememeračstvo J.. M. R., ktorý sa nachádza na čl. 83-84 spisu, ktorá skutočnosť medzi stranami nebola sporná. Predmetná drevená šopa ako svedčí fotodokumentácia, ktorá tvorí súčasť spisu, je vo veľmi zlom technickom stave, v zimnom období roku 2019, t.j. v priebehu konania bola pod návalom snehu zboršená s tým, že žalovaná v 1/ sutiny odstránila, jej strechu vymenila, pričom šopa aj naďalej v rovnakom rozsahu, ako to vyplýva zo

znaleckého nákresu, zasahuje do parcely žalobcov. Zo stavebno-technického hľadiska šopy tvoria tri drevené obvodové steny, strecha a štvrtú obvodovú stenu tvorí múr rodinného domu súp. č. XXXX, z čoho súd vyvodil, že sa v danom prípade v zmysle ustanovenia § X21 ods. 1 Občianskeho zákonníka jedná o príslušenstvo k hlavnej veci, t.j. rodinnému domu súp. č. XXXX z čoho vyplýva, že vlastníctvo k predmetnej drevenej šope svedčí vlastníkovi hlavnej veci, v tomto prípade žalovaným v 1/, 2/ a 4/ ako podielovým spoluvlastníkom rodinného domu súp. č. XXXX. Z uvedeného dôvodu aj žalobcovia v priebehu konania podanú žalobu vo vzťahu k zostávajúcim žalovaným zobrali späť a konanie bolo voči nim zastavené. Pokiaľ žalovaná 1/ v priebehu konania uvádzala, že dotknutú šopu postavil so súhlasom vtedajších vlastníkov parc. č. KN C XXX jej právny predchodca Q. X. pred niekoľkými desiatkami rokov, z dôvodu čoho vlastnícke práva k predmetnej drevenej šope bolo ešte jej právnymi predchodcami nadobudnuté titulom vydržania tak neunikla dôkazné bremeno o splnení zákonných podmienok vydržania podľa § 130 a nasl. Občianskeho zákonníka (neunikla dôkazné bremeno o oprávnenosti držby zo strany jej alebo jej právnych predchodcov, keďže súdu nepredložila žiaden dôkaz o existencii právneho titulu, od ktorého odvodzuje nadobudnutie vlastníckeho práva). Naopak svedkyňa J. S. na pojednávaní dňa 6.12.2017 uviedla, že ešte pred rokom 1970, kedy žila v obci W., ju jej matka T. V. oboznámila s tým, že právny predchodca žalovanej v 1/ postavil na časti ich nehnuteľnosti parc.č. KN C XXX drevenú šopu a že svedkyňa na uvedenú skutočnosť upozornila aj samotných žalobcov v čase, keď vlastnícke právo k parc. č. KN C XXX na nich prevádzala. Svedkyňa tiež uviedla, že jej nebohá matka T. V. v minulosti sama upozorňovala brata žalovanej 1/ K. X. na uvedenú skutočnosť. V priebehu konania žalovaná v 1/ tiež namietala, že vzhľadom na rozsah zásahu do vlastníckeho práva žalobcov je potrebné ich žalobu považovať za účelovú a podanú v rozpore s dobrými mravmi, keďže výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi tak, ako to má na mysli ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeným tvrdením sa súd nestotožnil a naopak jej správanie, súvisiace s výkonom spoluvlastníckeho práva k predmetnej drevenej šope vyhodnotil ako zásah do práv a oprávnených záujmov žalobcov a súčasne ho vyhodnotil aj ako správanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, a to vzhľadom na skutočnosť, že hoci v priebehu konania bola predmetná drevená šopa pod náporom napadnutého snehu samovoľne povalená, žalovaná 1/ majúca vedomosť o tom, že zasahuje do vlastníckeho práva žalobcov, predmetnú drevenú šopu opätovne zrekonštruovala tak, že v rovnakom rozsahu aj naďalej pretrváva zásah do vlastníckeho práva žalobcov ohľadne parcely č. KN C XXX. Preto súd na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení žalobe vyhovel ako dôvodnej. Súčasne podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal žalobcom výlučne voči žalovanej v 1/ nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%, keďže to bola žalovaná 1/, pre správanie ktorej boli žalobcovia nútení domáhať sa svojho práva podaním žaloby na súde a žalobu boli nútení podať aj voči žalovaným 2/ a 4/ len ako podielovým spoluvlastníkom premetu sporu. Keďže žalovaným v 3/, 5/ a 6/ rade, voči ktorým bolo konanie zastavené, trovy konania nevznikli, súd v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP vyslovil, že sa im nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalovaná 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne smerujúc svoje odvolanie voči vyhovujúcej časti napadnutého rozhodnutia a tiež voči rozhodnutiu v závislej časti o trovách konania, ktorých náhrada sa jej dotýka, ktoré žiadala zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá a žalobcovia budú zaviazaní zaplatiť jej náhradu trov konania. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery) namietala, že žalobu považuje za úmyselné, zlomyseľné a svojvoľné konanie a efekt prakticky z nej plynúci je zanedbateľný oproti ujme, ku ktorej by došlo na strane žalovanej 1/, ak by mala plniť na napadnutý rozsudok. Takzvaná drevená šopa má len tri steny z dosák, štvrtá stena predstavuje múr domu č. súp. XXXX a ak by mala byť odstránená časť šopy, spadla by celá šopa, čím by sa prístrešok znehodnotil a zlikvidoval. Považuje to za malicherný susedský spor, ktorým chcú žalobcovia prezentovať svoju prevahu a dosiahnuť jej šikanovanie a poníženie. Podľa jej názoru vyvolali bezdôvodný a rozsiahly spor, ktorý sa neúmerne významu pretiahol a dosiahol značné náklady. Z výpočtov, ktoré majú pôvod v záveroch znalkyne J.. M. R. vyplýva, že plocha, ktorú zaberá drevená šopa z parcely KNC č. XXX je zanedbateľná a nepatrná a z hľadiska hospodárskeho a praktického využitia bezvýznamná. Preto aj požadovala zamietnutie žaloby tvrdiac, že bez právneho dôvodu sa zasahuje do jej práv a oprávnených záujmov a tiež že žaloba je šikanózna a v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 ods. 1 OZ. Plocha 40 cm², resp. 20 cm² na vzdialenosť 3,55 m nemôže žalobcom brániť pri výkone ich vlastníckeho práva vo vzťahu k parcele č. XXX. Parcelu si môžu pokojne oplotiť, bočná stena tzv. drevenej šopy bude tvoriť hranicu medzi parcelami č. XXX a č. XXX. Vlastníci parcely č. XXX nemali voči stavbe šopy žiadne námietky, nedomáhali sa jej odstránenia,

alebo posunutia. Prakticky nejde o žiadnu stavbu, označenie šopa je príliš veľkorysé. V podstate ide len o drevený prístrešok bez akýchkoľvek základov, slúžiaci na uskladnenie paliva. Pre súčasť domu č. XXXX má svoj hospodársky význam. Pre prípad, ak by odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil, považuje z dôvodov už uvádzaných výrok o náhrade trov konania za protiprávny a nespravodlivý. Má XX rokov, vážny zdravotný stav, je nemajetná a jej jediným príjmom je dôchodok vo výške 352,80 eur mesačne a preto nie je spravodlivé, aby len ona znášala trovy konania, hoci sa ukladá povinnosť tiež žalovanej 2/ a žalovanému 4/.

5. Žalobcovia 1/, 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojej právnej zástupkyne považovali odvolanie za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie navrhovali potvrdiť s tým, že bude žalovaná 1/ zaviazaná tiež k náhrade trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalovaná 1/ dôvodí tým, že ide o malicherný spor, samoúčelnú a šikanóznú žalobu, s čím nemôžu súhlasiť. Poukazujú na to, že pred podaním žaloby bola žalovaná 1/ vyzvaná k odstráneniu časti šopy, ktorá zasahuje do ich pozemku, nakoľko chceli svoj pozemok oplotiť, čo však odmietla, odmietala tiež akúkoľvek dohodu, ide o osobu, ktorá je sústavne v nejakom konflikte v obci a problémy s ňou riešia aj iné subjekty, vrátane obecného úradu, a preto si žalobcovia nemohli ani dovoliť svojvoľne posunúť časť jej šopy a pozemok si oplotiť. Boli voči nej ústretoví, dali jej dlhšiu lehotu, súhlasili s platením trov konania z predchádzajúceho konania na splátky, žalovaná 1/ však svojím tvrdohlavým postojom odmietala priznať zásah do vlastníckeho práva žalobcov aj napriek tomu, že ju vyzývali k mimosúdnejmu riešeniu. Svoju obranu viackrát menila, spor predlžovala, až pod ťarchou poveternostných vplyvov sa časť šopy prepadla, zrútila sa jej strecha. Žalobcovia sa domnievali, že je to vhodný čas na to, aby sa vec mimosúdne urovnala, žalovaná 1/ spolu s manželom šopu však opravili, nanovo vybudovali tak, že opäť zasiahli do vlastníctva žalobcov, keďže táto opakovane zasahuje na ich pozemok. Minimálne o 0,2 m je väčší presah novej strechy ako bola pôvodná, do pozemku žalobcov tiež zasahuje neporiadok, orezané konáre, starý azbest zo strechy a tiež odpad padajúci zo šopy, o čom svedčí fotodokumentácia. Teda zásah je zväčšený, nemožno hovoriť o malichernosti. Ide o účelový postup žalovanej 1/, ktorá sa navyše na adresu žalobkyne 2/ vulgárne vyjadrovala, čoho svedkom bola aj právna zástupkyňa žalobcov priamo pred budovou súdu. Tento spor, ktorý označuje ako malicherný, vôbec nemusel byť, pretože pokiaľ to sama považuje za malichernosť, nebol dôvod, aby šopu, ako súčasť stavby domu neopravila tak, že by tento zásah bol odstránený. Je to naopak žalovaná 1/, ktorá bezdôvodne zasahuje do vlastníckeho práva žalobcov, a teda žaloba nie je v žiadnom prípade samoúčelná ani šikanózna. Žalobca 1/ je ťažko chorý, prekonal vážnu operáciu srdca, nie je u neho možné iným spôsobom docieľiť nápravu. Pri žalovanej 1/ si nie je možné zobrať spravodlivosť do svojich rúk a urobiť oplotenie tak, že by sa časť prístrešku zbúrala, resp. poškodila, a preto nebola iná cesta, ako prostredníctvom podania žaloby. Za vecne správne považuje aj rozhodnutie týkajúce sa trov konania. Súd pritom vychádzal z postojov žalovanej 1/, ale najmä zo znaleckého náčrtu J.. R., ako aj zo skutočností zistených z predchádzajúceho konania pod sp. zn. 7C/83/2011. Žalovaná 1/ nebola dobromyseľná, o zásahu do vlastníctva žalobcov veľmi dobre vedela a v čase rozhodovania mala vybudovanú novú zasahujúcu časť tohto objektu do pozemku žalobcov. Žalovaná 1/ nie je nemajetná, vlastní viacero nehnuteľností k.ú. W., rodinný dom súp. č. XXX s pozemkom na LV č. XXX, rodinný dom súp. č. XXXX s pozemkom parcely č. KNC XXX, rodinný dom súp. č. XXXX na parc. č. KNC XXXX zapísané na LV č. XXXX. Bola upozornená na vznik trov pred podaním žaloby, sama spôsobovala predlžovanie konania, ako aj jeho samotný vznik. Pokiaľ ide o to, že k trovám neboli zaviazaní aj žalovaní 2/ a 4/, poukazujú na fakt, že jediný kto nehnuteľnosť užíva, spravuje, opravuje a má na ňu vstup je žalovaná 1/, ktorá sa správa ako výlučná vlastníčka a ostatných spoluvlastníkov z užívania vylúčila. Títo by nemali žiadny problém s odstránením časti drevenej šopy a nechceli sa so žalobcami súdiť, no s nehnuteľnosťou samotní nakladať nemôžu, preto nebolo možné urobiť inak, ako žalovať a na trovy zaviazat len žalovanú 1/.

6. Žalovaný 4/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že s vydaným rozsudkom plne súhlasí, ako aj s priznaním trov žalobcom len voči žalovanej 1/. Táto sama užíva sporné nehnuteľnosti a im ostatným spoluvlastníkom vstup na ne neumožňuje, nemajú od nich ani kľúče. Celý spor spôsobila ona, on by s odstránením šopy nemal žiaden problém. Žalovaná 1/ je však tvrdohlavá, všetky nehnuteľnosti si prisvojuje, neuznáva ich spoluvlastnicke podiely. Napriek tomu, že ju vyzval k vydaniu kľúčov, toto odmietla. Súdne konanie nemuselo byť, je to len pre jej správanie, keď potom, čo sa drevená šopa vplyvom počasia rozpadla, túto vybuďovala nanovo bez vedomia aj súhlasu. Je konfliktná, veľa ľudí v obci má s ňou problém, ktorý riešia starosta a tiež súdy. Žiada potvrdenie rozsudku, odmieta hradiť trovy, ktoré nespôsobil. On žalobcom dávno povedal, že to ide mimo neho. On s nimi problém nemá, do nehnuteľnosti nechodí. S odstránením šopy od počiatku súhlasil.

7. Žalovaná 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že rovnako súhlasí s vydaným rozsudkom, nie je dôvod, aby sa podieľala na náhrade trov konania, ona s odstránením šopy nemala problém, všetky nehnuteľnosti si však prisvojuje žalovaná 1/, neuznáva ich spoluvlastnícke podiely. S odstránením šopy dávno súhlasila, prekážkou však bola žalovaná 1/, ktorá je konfliktná, neuznáva ich spoluvlastnícke práva, naviac potom, ako sa drevená šopa vplyvom počasia rozpadla, túto vybuďovala nanovo bez ich vedomia a súhlasu.

8. Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení k podaniu žalovaného 4/ uviedli prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, že k jeho podaniu nemajú žiadne výhrady ani námietky a s týmto súhlasia a opätovne žiadajú, aby rozsudok súdu bol v celom rozsahu, teda aj vrátane trov ako vecne správny potvrdený.

9. Žalovaná 1/ vo svojej replike na vyjadrenie žalobcov prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že zotráva na dôvodoch odvolania. Poukazuje na to, že žalobcovia neboli reálne schopní až do posledného pojednávania označiť účastníkov konania, pričom im súd dával priestor, prostredníctvom ktorého boli vytvárané prietahy v konaní a navyšované trovy. Skutočné majetkové pomery žalovanej 1/ sú biedne a tvrdenie, že vlastní viacero nehnuteľností je nelogické, pretože v rodinnom dome č. XXX žije so svojím manželom a rodinné domy XXXX a XXXX sú v podielovom spoluvlastníctve s inými dedičmi po nebohých predkoch, ktoré podiely žalovaná 1/ zdedila. Ide o nehnuteľnosti schátralé, v ktorých nikto nebyva, nespôsobilé na bežné užívanie. Vzhľadom na zlé spoluvlastnícke vzťahy prebieha tiež konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Jediným príjmom žalovanej 1/ je dôchodok vo výške 352,80 eur a úhradou trov konania by mala vážne ohrozenú životnú a zdravotnú starostlivosť, keďže z dôchodku si uhradza nákup liekov, je osobou trpiacou na diabetes, nie je tiež výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom sporu, túto s ostatnými spoluvlastníkmi zdedila a žalovaná 1/ nemohla ovplyvniť výsledok sporu, pretože predmet sporu sa dotýkal všetkých spoluvlastníkov. So žalovanou 2/, ktorá je jej sestrou mala vytvorený dobrý vzťah, nevznikali medzi nimi nezhody až zásahom jej detí, ktoré využívajú nepriaznivý zdravotný stav ich matky a snažia sa žalovanú 1/ ohovárať, poškodzujú žalovanú 1/. F. V. R. sa spojili s T. Q., žalovaným 4/, ktorý sa v rodine objavil až po dedičskom konaní po jeho otcovi a bratovi žalovanej 1/ a 2/. Rozhodnutie o trovách považuje za nezákonné a nepreskúmateľné.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie v dotknutých častiach vydané podľa § 359 CSP, že spíňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

11. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých častiach (vyhovujúcej - prvý výrok a závislej o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcami a žalovanou 1/ - tretí výrok) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcich častiach - zastavujúcej a k nej sa vzťahujúcej o trovách konania (druhý a štvrtý výrok) nepreskúmal, keďže tieto suspenzívnym účinkom odvolania dotknuté neboli.

12. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozhodnutím vo veci (rozsudkom zo dňa 6. decembra 2017 pod č.k. 7C 207/2016-96) žalobu ako nedôvodnú zamietol dôvodiac nedostatkom vecnej legitímácie (nedostatočný okruh subjektov na žalovanej strane) a žalobcom uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovanej 1/. Po odvolacej intervencii žalobcov a jeho následnom zrušení odvolacím súdom, a to uznesením KS Trenčín zo dňa 19.10.2018 pod č.k. 27Co 24/2018-108, súd prvej inštancie v poradí druhým rozhodnutím zo dňa 04.02.2020 (ktoré je predmetom prieskumu v tomto odvolacom konaní) žalobe vyhovel s odôvodnením o preukázaní žalobcami tvrdeného zásahu do ich vlastníckych práv a priznal im ochranu v podobe uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ a 4/ ako spoluvlastníkom šopy, na vlastné náklady v rozhodnutí identifikovanom rozsahu odstrániť z parcely žalobcov časť drevenej šopy, vybudovaním ktorej do vlastníctva žalobcov v dotknutom rozsahu bolo zasiahnuté (§ 126 ods. 1 OZ) za súčasného záveru o neunesení dôkazného bremena žalovanou 1/ vo vzťahu k jej tvrdeniam o

vydržaní (§ 130 a nasl. OZ). Súčasne priznal 100%-ný nárok žalobcom ako plne úspešným v konaní avšak výlučne voči žalovanej 1/, ktorá svojim postojom spor vyvolala na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP).

13. Odvolateľka (žalovaná 1/) namieta naplnenie dôvodov na odvolanie uvedených v ust. § 365 ods. 1, písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

14. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP), existenciu ktorej vady nezistil a samotná odvolateľka v konkrétnostiach jej naplnenie ani netvrdila.

15. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

16. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

17. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej 1/, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dostatočne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP, a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, že v rozsahu označenom na znaleckom nákrese znalkyne J.. M. R. došlo k neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva žalobcov, prostredníctvom časti drevenej šopy, ktorej spoluvlastníkmi sú žalovaní 1/, 2/, 4/, ktorá zasahuje do ich pozemku (parc. č. KNC XXX zapísanej na LV č. XXXXX v k.ú. W.), keďže žalovaná 1/ neuniesla dôkazné bremeno vo vzťahu k jej tvrdeniam o vydržaní časti pozemku KNC XXX nachádzajúceho sa pod dotknutou časťou šopy vo svetle zákonných predpokladov daných ust. § 130 a nasl. OZ, z ktorého dôvodu vo svetle ust. § 126 ods. 1 OZ priznal právo žalobcom na ochranu ich vlastníckeho práva pred takýmto neoprávneným zásahom prostredníctvom uloženia žalobcami požadovanej povinnosti spoluvlastníkom predmet zásahu v dotknutom rozsahu odstrániť. Vzhľadom na plný úspech žalobcov v spore, správne tiež konštatoval vznik 100% nároku na ich strane a podľa názoru odvolacieho súdu opodstatnene nárok na náhradu trov konania smeroval výlučne voči žalovanej 1/ (§ 255 ods. 1 CSP), ktorá svojim postojom jednoznačne zavinila vznik a trvanie sporu (žalovaní 2/ a 4/ dôvodnosť uplatnenej ochrany práv žalobcami nespochybňovali a po celú dobu prezentovali súhlas s odstránením protiprávneho stavu, k čomu nedošlo pre postoj výlučne žalovanej 1/ a tiež samotní žalobcovia nárok na náhradu trov konania uplatňovali vychádzajúc z ich prednesu výlučne vo vzťahu k žalovanej 1/) s tým, že o ich výške po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku vzťahujúceho sa k odvolaním dotknutým časťami, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na tieto poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval všetky pre strany známe fakty spolu so správnou citáciou právnych predpisov, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre jeho potvrdenie.

18. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej 1/ odvolací súd dodáva nasledovné:

19. Žalovaná 1/ prostredníctvom odvolacích námietok nespochybňuje existenciu ani rozsah zisteného zásahu do vlastníckych práv žalobcov prostredníctvom zasahovania časti drevenej šopy do ich parcely, tvrdí však, že vzhľadom na podľa nej nevýznamný zásah, malicherný susedský spor, je podanie žaloby šikanóznym výkonom práva, zlomyseľnosť a tým aj priznaná ochrana práva žalobcom je v rozpore s dobrými mravmi vo svetle ust. § 3 ods. 1 OZ.

20. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej 1/, sú bez dopadu na vecnú správnosť vyhovujúcej časti rozhodnutia.

21. Je síce pravdou, že vychádzajúc z ust. § 3 ods. 1 Obč. zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúci z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných, nesmie byť teda v rozpore s dobrými mravmi, ktoré ustanovenie umožňuje súdu posúdiť vec vo svetle imperatívu dobrých mravov, a v prípade, ak tomu výkon daného subjektívneho práva nezodpovedá, môže tomuto odoprieť právnu ochranu uplatňovaného práva, jednoznačne nemôže však viesť ku vzniku, zmene, alebo zániku práv a povinností, keďže ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zákonníka nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie iných ustanovení tak, ako to vo svojom rozhodnutí uviedol tiež Najvyšší súd SR (vydanom dňa 30.03.2011 pod sp. zn. 3Cdo/144/2010). Inak povedané, ani prostredníctvom neho nie je možné zvrátiť existenciu zisteného protiprávneho stavu. Zmyslom ustanovenia § 3 ods. 1 OZ je zamedziť výkonu práva, ktorý síce môže zodpovedať zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, ktorého uplatnenie avšak má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov, či uspokojenie iných potrieb, keď je hlavná, alebo aspoň prevažujúca motivácia úmysel znevýhodniť, ak nie priamo poškodiť povinnú osobu (tzv. šikanóznym výkonom práva), prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok.

22. V konkrétnostiach posudzovanej veci však o takýto prípad nejde.

23. Nad rámec toho, že s touto námietkou žalovanej 1/ sa už v dostatočnom a zodpovedajúcom rozsahu vysporiadal v bode 15. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie, s ktorého závermi sa v tomto smere rovnako odvolací súd plne identifikuje, odvolací súd navyiac poukazuje na vnútornú rozpornosť odvolacích tvrdení žalovanej 1/, keď na jednej strane odvolateľka tvrdí, že výkonom napadnutého rozhodnutia v jeho vyhovujúcej časti by došlo na jej strane k ujme, keďže by došlo k znehodnoteniu a zlikvidovaniu prístrešku v kolízii s čím je efekt z rozhodnutia plynúci v prospech žalobcov zanedbateľný, na strane druhej však uvádza, že prakticky nejde o žiadnu stavbu, označenie šopa je príliš veľkorysé, ide v podstate len o drevený prístrešok bez akýchkoľvek základov, slúžiaci na uskladnenie paliva, čo už samo o sebe nasvedčuje v prospech záveru, že žalovaná 1/ neudržateľne jediné čo je ochotná akceptovať, je taký vývin sporu, aký zodpovedá jej predstavám, bez ohľadu na to, že by nedošlo k odstráneniu protiprávneho zásahu do vlastníckeho práva žalobcov. Faktom totiž je a v princípe to samotná odvolateľka nespochybňuje, že v zmysle znalkyňou vypracovaného znaleckého náčrtu, skutočne drevená šopa, ktorú využíva výlučne žalovaná 1/ a je jej majoritnou spoluvlastníčkou, určitou časťou zasahuje do parcely žalobcov (KNC XXX), ktorí túto majú v bezpodielovom spoluvlastníctve. Bez ohľadu na rozsah tohto zásahu, faktom je, že šopa presahuje hranicu pozemku a znemožňuje tak žalobcom oplotiť si pozemok v ich vlastníctve, čo nepochybne aj vo svetle okolností tohto prípadu, konania a postoja samotnej žalovanej 1/ nadobúda v rámci snahy o eliminovanie susedských sporov na značnom význame. Už len z tohto hľadiska možno prisvedčiť žalobcom, že umožnenie im prostredníctvom odstránenia zásahu do ich parcely oplotenie ich pozemku, má vzhľadom na správanie žalovanej 1/ nezanedbateľný význam. Tvrdenia odvolateľky, že v dôsledku vykonania takéhoto rozhodnutia by mala utpieť nezanedbateľnú ujmu, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Z neho totiž vyplynulo, že drevená šopa má len tri steny z dosák a striešku, čo ona sama označuje len ako prístrešok, ktorý nemá pevné základy, a teda prakticky bez nákladov je možné tento variovať. Pokiaľ by však v súvislosti s tým aj náklady na strane žalovanej 1/ vznikli, vo svetle jej správania v priebehu sporu možno udržateľne konštatovať, že si ich vznik privodila ona sama svojím postojom nezlučiteľným s právom, a neudržateľným tiež práve vo svetle morálnych princípov, na ktoré sa ona sama v odvolaní odvoláva. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo a nespochybňuje to ani ona samotná,

že v priebehu konania napriek tomu, že bola plne uzrozumená s predmetom žaloby, že bol k dispozícii znalecký nákras, a teda jednoznačne mala vedomosť o tom, že k zásahu z jej strany prostredníctvom jej spoluvlastnícky patriacej šopy do vlastníctva žalobcov prichádza, keď došlo pod vplyvom počasia prakticky k povoleniu prístrešku, tento nanovo opätovne vybudovala a rovnako ak nie dokonca vo väčšej miere, pri plnom vedomí o tomto svojom protiprávnom konaní do práv žalobcov zasiahla. Odvolávať sa za týchto okolností na dobré mravy je zo strany žalovanej 1/ viac ako neudržateľné. Ak už v priebehu sporu bolo prítomné konanie spôsobilé vykazovať známky šikanózneho spávania, či nezlučiteľné s morálnymi princípmi, jednoznačne možno bez pochybností konštatovať, že to neboli žalobcovia, ale práve žalovaná 1/, na strane ktorej bolo zaznamenané. Je zjavné, že nie žalobcovia, a to aj s ohľadom na predchádzajúci spor vedený pred Okresným súdom Považská Bystrica (pod sp. zn. 7C/83/2011 predmetom ktorého bolo odstránenie oplotenia medzi identickými pozemkami vo vlastníctve žalobcov - KNC XXX a žalovanej 1/ - KNC XXX, pozostávajúce z betónových pätiiek, kovových stĺpikov a kovového pletiva, v ktorom boli žalobcovia plne úspešní) je prekážkou vybudovania oplotenia na hranici pozemkov len tento prístrešok, ktorý pokiaľ by žalovaná 1/ pri elementárnej súdnosti a vôli, ako to ona nazýva neviesť malicherné spory, bola v potrebnom rozsahu zredukovala, k tomuto sporu nemuselo vôbec dôjsť. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že žalobcovia vyvinuli maximálne úsilie na to, okrem iného tiež v snahe predísť vzniku trov v tomto spore, aby sa vec vyriešila mimosúdne, zostávajúci spoluvlastníci drevenej šopy - žalovaní 2/ a 4/ právo žalobcov plne uznávali a boli ochotní participovať na odstránení zásahu, bola to však výlučne žalovaná 1/ ako majoritná spoluvlastníčka, ktorá bezproblémovému vyriešeniu dotknutého problému po celú dobu bránila. Nie teda žalobcovia, ale výlučne žalovaná 1/ vyvolala a zapríčinila vznik a vedenie tohto sporu a bola to práve ona, ktorá svojím postojom, ktorý im zabránil oplotiť si svoj majetok, v princípe týchto bezdôvodne šikanovala. Za týchto okolností potom by vo svetle tiež imperatívu dobrých mravov bolo absolútne neudržateľné na úkor žalobcov zvýhodňovať žalovanú 1/, keďže by to nekorešpondovalo so spravodlivým usporiadaním vzťahov medzi účastníkmi ako hlavným zmyslom a účelom každého konania pred ktorýmkoľvek súdom. Na ťarchu žalobcov identicky nemôže ísť námietka odvolateľky, že okruh subjektov na žalovanej strane identifikovali až ku koncu konania, keďže táto skutočnosť zaťažuje výlučne žalovanú 1/, keďže žalobcovia objektívne nemohli mať vedomosť, na rozdiel od žalovanej 1/, keďže reálne táto výlučne dotknutú šopu užíva, že šopa je v spoluvlastníctve a nemohol im byť tiež známy okruh spoluvlastníkov. Žalobcovia však bezprostredne na to, ako táto skutočnosť vyšla najavo, procesne správnym spôsobom na túto zareagovali a nedostatok, týkajúci sa potrebného počtu subjektov na žalovanej strane odstránili, keďže tento okruh žalovaných doplnili. Súhrne je teda možné konštatovať, že konanie žalobcov plynúce z vykonaného dokazovania, ako aj z poznatkov zjavných z obsahu spisového materiálu, jednoznačne nevykazuje ani najmenšie známky toho, že žalobu podali v úmysle znevýhodniť či priamo poškodiť žalovanú 1/, alebo privodiť v neprospech nej neprijateľné dôsledky v podobe neprimeranej, či neakceptovateľnej ujmy. Ak totiž aj nejaká nepatrná ujma, pokiaľ ide o splnenie povinnosti uloženej rozhodnutím na strane žalovanej 1/ vznikne, zodpovednosť za ňu plne zaťažuje odvolateľku o to viac, že svoj neoprávnený zásah napriek vedeniu tohto sporu zduplikovala.

24. Žalovanou 1/ uplatnené odvolacie námietky, tak neboli spôsobilé k odlišnému, v prospech nej spôsobilému rozhodnutiu odvolacieho súdu v dotknutej - vyhovujúcej časti (prvý výrok).

25. Zostávajúcou časťou odvolania žalovaná namietala správnosť rozhodnutia tiež v závislej časti o trovách konania (tretí výrok), ktorým bol priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalobcom výlučne voči nej namietajúc, že sa táto povinnosť nedotkla aj zostávajúcich povinných osôb (žalovaných 2/ a 4/), čo podľa jej názoru súd ani dostatočne neodôvodnil a v priebehu odvolacieho konania v rámci produkovaných reakcií na vyjadrenia žalobcov a žalovaných 2/ a 3/ poukazuje tiež na nepriaznivý sociálny aspekt na jej strane, ktorý podľa nej odôvodňuje nepriznanie nároku žalobcom na náhradu trov konania, čo indikuje (i keď to takto priamo nedefinuje) k záveru, že sa domáha pre prípad potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej, aplikácie ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania.

26. Rozhodovanie o náhrade trov konania tvorí integrálnu súčasť súdneho konania.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, sa teda v sporovom konaní povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní, čo znamená, že účastník konania, ktorý v spore úspešne, má v princípe právo na to, aby sa mu nahradili trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti

s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona. Prelomenie uvedenej zásady umožňuje súdu za splnenia zákonných predpokladov ust. § 257 CSP.

29. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

30. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

31. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy teda v prípadoch, keď sú síce naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom, alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť takéhoto prípadu môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Do úvahy treba brať okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj strán sporu v konaní. Ďalšou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa skúmajú vždy u strany povinnej plne alebo čiastočne nahradiť trovy konania. Tieto dôvody, inak pomerne jasne vymedzené stabilizovanou judikatúrou, spôsobujú čiastočný alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne alebo úplne úspešnej strany sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

32. Judikatúra na strane druhej však tiež konštatovala, že uvedené ustanovenie nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (príkladmo vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2MCdo/17/2009), nejde o predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť.

33. Právo úspešného účastníka na náhradu trov konania je imanentnou súčasťou práva na súdnu ochranu zakotveného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má zásadne právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Rozhodovaním o náhrade trov konania môže súd zasiahnuť aj do základného práva vlastníť podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy. Ústavný súd v tejto súvislosti v odôvodnení svojho rozhodnutia (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 2004 sp. zn. II. ÚS 31/04) uviedol: „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkovi, ktorému to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy)“.

34. Pri posudzovaní možnosti aplikácie ust. § 257 CSP nemožno tiež v konečnom dôsledku opomenúť, že náhrada trov konania plní vo vzťahu k sporovým stranám tri základné funkcie. Predovšetkým ide o funkciu kompenzačnú, ktorá vyplýva už zo skutočnosti, že trovy konania sa strane nahrádzajú. To je prejavom tradičného princípu, podľa ktorého tomu, kto je v práve, nemôže byť vedenie sporu na škodu. Súčasne možno pri náhrade trov konania vnímať aj prvky preventívnej funkcie, keďže nevyhnutnosť

vzniku trov každého sporového konania do určitej miery preventívne pôsobí proti svojvoľnému a šikanóznemu uplatňovaniu, alebo bráneniu domnelých subjektívnych práv na súde a tiež sankčnú funkciu.

35. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností ani v tomto smere nebolo možné odvolaniu žalovanej 1/ priznať relevanciu. Tak ako odvolací súd uviedol už v bode 23. odôvodnenia svojho rozhodnutia, bola to výlučne žalovaná 1/, ktorá vznik a vedenie tohto sporu, ako aj jeho trvanie plne zapríčinila a teda aj trovy, ktoré v súvislosti s tým žalobcom ako plne úspešným v spore vznikli, idú výlučne na jej ťarchu bez toho, aby bolo možné zásadu úspechu v tomto prípade prelomiť udržateľným spôsobom a vo svetle spravodlivého usporiadania vzťahov medzi účastníkmi prostredníctvom moderačného práva súdu, teda za aplikácie ust. § 257 CSP. Porovnaním žalobného návrhu a vyhovujúcej časti rozhodnutia totiž nemožno pochybovať o tom, že žalobcovia boli plne v spore úspešní. Napriek tomu, že zjavne od počiatku (aj v priebehu predchádzajúceho odvolacieho konania) opakovane dávali do pozornosti žalovanej 1/ možnosť mimosúdneho vyriešenia vzniknutého problému, táto to kategoricky odmietala a v dôsledku jej konania bolo potrebné, aby v otázke požadovanej ochrany vlastníckeho práva autoritatívne rozhodol súd. Pokiaľ v dôsledku vedenia tohto sporu a uplatňovania práva žalobcom vznikli trovy, je plne legitímne, aby ich žalovaná 1/ uhradila, a to v celom rozsahu sama. V tomto smere je potrebné priznať rozhodnutiu súdu prvej inštancie absolútne naplnenie zmyslu a účelu spravodlivého usporiadania, keďže nemožno pochybovať, že i keď zostávajúci spoluvlastníci šopy, a to žalovaná 2/ a žalovaný 4/ boli zaviazaní ako spoluvlastníci formálne k uloženej povinnosti, nemožno pochybovať o tom, a nespochybňovala to ani samotná odvolateľka, že je to výlučne ona, kto túto šopu užíva, má od nej kľúče a žalovaní 2/ a 4/ boli v podstate do sporu pojatí len formálne, bez toho, aby reálne vzhľadom na postoj žalovanej 1/ boli spôsobilí dosiahnuť jeho ukončenie, či mimosúdne usporiadanie spornej záležitosti. Títo od počiatku nespochybňovali právo žalobcov a mali vôľu následky zásahu reparaovať. Bola to výlučne žalovaná 1/, ktorá tomu bola z hľadiska svojho postoja zásadnou prekážkou. Žalovaná 1/ je od počiatku právne zastúpená, a teda si plne musí byť vedomá, že náhrada trov konania, okrem iného plní tiež preventívnu funkciu, pôsobiacu proti svojvoľnému a šikanóznemu bráneniu domnelých subjektívnych práv, k naplneniu čoho došlo na strane žalovanej 1/, za ktorých okolností, a to ani vo svetle ňou tvrdeného nepriaznivého sociálneho aspektu na jej strane, ktorý navyše ani nepreukázala, by nebolo udržateľným, aby nedošlo vo vzťahu k žalobcom k naplneniu zmyslu a účelu náhrady trov konania, ktoré im nemuseli vzniknúť, pokiaľ by v dôsledku postoja žalovanej 1/ konanie pred všeobecným súdom nebolo vzniklo. Ako už bolo uvedené, žalobcovia opakovane práve v snahe eliminovať vznik a navyšovanie trov upomínali žalovanú 1/ na mimosúdne riešenie, vykonali celý rad krokov už pred podaním samotnej žaloby a je zjavné, že mali skutočne serióznu vôľu sa tomuto sporu vyhnúť. Napriek tomu, že požiadali o pomoc obecný úrad, že žalovaná 1/ bola oslovená pred podaním žaloby prostredníctvom ich právnej zástupkyne, táto svoj postoj nezmenila a svoje vo vzťahu k žalobcom šikanózne konanie doviedla do dokonalosti, keď v priebehu konania pod ťarchou počasia zborťenú šopu vystavala opakovane a v rovnakom rozsahu, ak nie väčšom, opätovne do práv žalobcov zasiahla. Za týchto okolností sa potom nemôže spravodlivo dožadovať využitia moderačného práva súdu, pokiaľ ide o náhradu trov konania vo svoj prospech. Pokiaľ zdôrazňuje svoju nepriaznivú situáciu odvolávajú sa na svoj zdravotný stav, či to, že je poberateľkou starobného dôchodku, opomína jednak, že žije v spoločnej domácnosti so svojím manželom, ktorý je rovnako poberateľom starobného dôchodku, tiež, že vlastní niekoľko nehnuteľností, a to bez ohľadu na to, v akom stave niektoré z nich, ako tvrdí, sa nachádzajú, alebo aká je veľkosť jej spoluvlastníckeho podielu v nich, a opomína tiež v konečnom dôsledku, že v princípe identické pomery sú aj na strane žalobcov. Už v predchádzajúcom odvolacom konaní totiž bolo poukazované na nepriaznivý zdravotný stav jedného zo žalobcov, rovnako na ich vek a tiež výšku dôchodkov a nie je preto v kolízii tiež so sociálnym aspektom na ich strane udržateľné od nich požadovať, aby si trovy za tejto situácie znášali sami. Žalovaná 1/ si pri minimálnej obozretnosti musela byť vedomá, že iracionálne zotrúvanie na jej postoji nemôže viesť k ničomu inému, ako k vzniku trov, ktoré bude musieť uhradiť, k naplneniu čoho aj prostredníctvom rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto dotknutej časti došlo. Vo vzťahu k nepriaznivému sociálnemu aspektu tvrdenému žalovanou 1/ odvolací súd ešte navyše dodáva, že aj na tento je možné prihliadnuť a vo svetle neho zásadu úspechu v spore prelomiť len v tom prípade, ak by okolnosti prípadu a v rámci toho tiež postoj žalovanej 1/ v spore nevykazoval znaky, ktorými bolo poznamenané práve správanie žalovanej 1/, na ťarchu ktorej jednoznačne priebeh, vznik, ako aj trvanie sporu idú. Z uvedených dôvodov je tak podľa názoru odvolacieho súdu absolútne neudržateľné náhradu trov konania žalobcom voči žalovanej 1/ nepriznať. Pokiaľ žalovaná 1/ ešte poukazuje na to, že na náhradu trov konania bola zaviazaná výlučne ona a nie tiež žalovaní 2/ a 4/, v tomto smere odvolací súd ešte dodáva, že samotní žalobcovia voči zostávajúcim žalovaným nárok na náhradu trov

konania ani neuplatnili. Tento uplatnili, a to celkom legitímne a dôvodne výlučne len voči žalovanej 1/, na ťarchu ktorej, ako už bolo vyššie uvedené, vznik a trvanie sporu plne dopadá. Nedôvodne tiež v konečnom dôsledku tvrdí žalovaná 1/, že rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil. Je síce pravdou, že toto je odôvodnené stručne, avšak z neho jasne a zreteľne vyplýva komu bol priznaný nárok, voči komu, v akom rozsahu a z akého dôvodu neboli do tejto povinnosti zahrnutí tiež žalovaní 2/ a 4/, ktorý dôvod má pôvod v tom, že to bola výlučne žalovaná 1/, pre správanie ktorej boli žalobcovia nútení podať žalobu bez ohľadu na to, že žalovaní 2/ a 4/ sú podieloví spoluvlastníci, ktorí však, ako vyplývalo z vykonaného dokazovania a ich postoja v spore, prakticky v spore vystupovali len formálne.

36. Odvolacie námietky žalovanej 1/ neboli teda ani v časti smerujúcej voči výroku o trovách konania spôsobilé k v prospech nej vydanému rozhodnutiu.

37. Pokiaľ teda súd prvej inštancie na základe vyššie uvedených záverov žalobe v rozsahu vyhovujúceho výroku rozhodnutia (prvý výrok) vyhovel, posúdiac ju ako vecne opodstatnenú, odvolací súd vyhodnotil jeho rozhodnutie vo veci samej ako správne, za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia tiež v závislej časti o trovách konania (tretí výrok), z ktorého dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu potvrdil.

38. Odvolací súd v konečnom dôsledku rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania a to podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovia majú voči žalovanej 1/ vzhľadom na ich plný úspech v odvolacom konaní, nárok na ich náhradu v rozsahu 100%, keď ani v prípade trov odvolacieho konania z identických dôvodov ako v prípade trov prvoinštančného konania nevzhladol dôvod pre znevýhodnenie žalobcov, ako plne úspešných v odvolacom konaní prostredníctvom uplatnenia moderačného práva (§ 257 CSP) v prospech žalovanej 1/ pokiaľ ide o priznanie im plného nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

39. O výške náhrady trov konania žalobcov rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).